

På Blåhø mot Hornet og sørover.

Foto: Erik Stabell

Forord

«Barn i fjellet» kan sies på så mange måter. Det kan uttales med fnysende forakt og utropstegn – med undrende skepsis og spørsmålstegn eller med salig smil og fankefulle prikker...

«Barn ingen hindring», heter det gjerne i kontaktannonse. Årboka for 1991 slår også fast nettopp det. I en serie artikler gir boka både generelle praktiske råd, konkrete turforslag, aktivitetstips, erfaringer og eksempler.

Helt tilfeldig er det ikke at temaet dukker opp i år, selv om TT i mange år har forsøkt å legge forholdene til rette også for de små i fjellet. Nytt er imidlertid foreningens tiltak med barne- og familieaktiviteter på enkelte av hyttene. Lengst er arbeidet kommet på Jøldalshytta, og dette skriver Roar Nålsund om i årboka. Barnestoffet er gjennomgående vinklet fra foreldresiden, men et unntak er intervjuet med Bjørg Røe, ei Trondheims-dame på snart 70 som hver sommer gjennom 17 år har tatt med seg barnebarn til fjells på fire-fem dagers turer fra hytte til hytte.

Og mens vi er inne på prestasjoner, kan vi hoppe over i den «voksne avdelingen» på årets innholdsliste og trekke fram Kjell I. Knutsens artikkel om å klatre Trollveggen med nyoperert isjiasrygg. Til topps kommer man alltid, om bare motivasjonen er til stede.

Men for årets årbok er «til topps for enhver pris» ikke noe motto. For som det heter i Svein Loengs innledningsartikkel, for barn er veien målet...

Per Christiansen
(årbokredaktør)

Erik Stabell